No. 1156 Zaterdag 24 Februari 1906. 23ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 23 Feb. 1906.

ONVERDIEND.

In dank ontvingen wij van den Heer MORDY S. L. MADURO, Voorzitter van den Kol. Raad, een brochure, getiteld *„Mijn Wederwoord."*

Dit Wederwoord is gericht tot de tien afgetreden Leden van den Kol. Raad, daar de Heer MADURO, als Voorzitter van den Raad, zich in de noodzakelijkheid meende te bevinden „op de onnauwkeurige voorstellingen van feiten, welke in dat (door die afgetreden leden openbaar gemaakt) protest voorkomen, te wijzen."

„De inlichtingen over het gebeurde, over de *ware* toedracht der zaak, konden door geen anderen persoon dan door den ondergeteekende, als Voorzitter van den Raad, aan den Gouverneur zijn gegeven," die alleen hierdoor in staat kon worden gesteld den Minister verder op de hoogte te brengen.

Terecht meent de Heer MADURO derhalve, dat, [illegible] den Minister verstrekt, verkeerd worden genoemd, hij, als eerste bron daarvan, het recht heeft zich te verdedigen en de volkomen betrouwbaarheid dezer inlichtingen aan te toonen.

Hierover zal het eenieder met Z. E. A. eens wezen.

„Mijn Wederwoord" stelt zich echter niet tevreden met de betrouwbaarheid der inlichtingen, door den Voorzitter aan den Gouverneur verstrekt, aan te toonen, het bepaalt zich niet tot een zelf-verdediging, het wordt een strijdschrift om Gouverneur en Minister te redden.

Wij betreuren het, dat de Heer MORDY. S. L. MADURO de positie, welke hij onder de Curaçaosche Burgerij inneemt, de hooge waardigheid, welke hij als Voorzitter van den Kol. Raad bekleedt, zoozeer kon vergeten, dat hij er toe komen kon een dergelijk strijdschrift uit te geven. Hadde Z. E. A. zich bepaald tot verdediging van zich zelven, niemand zoude het hem kwalijk hebben kunnen nemen. Dat was zijn plicht en goed recht. Maar omdat alles, wat slechts eenigszins samenhangt met het Conflict tusschen Gouverneur en Raad, ook al heeft het niets te maken met de betrouwbaarheid der inlichtingen door hem aan den Gouverneur verstrekt, er bij wordt gesleept, krijgt men onwillekeurig den indruk, dat hij zich, ongeroepen, opwerpt als verdediger van Gouverneur en Minister en dus naast zijn zelfverdediging ook nog een ander doel beoogt. En dat is, wat in deze brochure zoozeer tegenstaat.

Waarom werd in deze brochure, dat slechts een Wederwoord op het Protest moest wezen, den Heer CHAPMAN, die het Protest niet heeft onderteekend, in het geschil betrokken? Waarom gesproken over den heer VAN BERCKEL, waarom over een ingezonden schrijven in *El Imparcial*, waarom de Katholieke Pers aangevallen? Wat heeft dit alles met de betrouwbaarheid der gegeven inlichtingen te maken? De schrijver valt zelfs de afgetreden leden hard over de inleiding hunner brochure, terwijl op hetzelfde oogenblik wordt gezegd, dat het geenszins in verband staat met de quaestie waarover gehandeld werd. En waartoe diende de verdachtmaking van pressie door te zeggen „dat van de tien onderteekenaars er eenigen zijn" die liever het *Kort Woord van Protest* niet hadden onderteekend, en het voorbeeld van den heer CHAPMAN gevolgd „zoo zij daarvan niet weerhouden werden"?

Het moge in de bedoeling hebben gelegen, wat de Heer MADURO tot tweemaal toe verzekert, zich hoe groot zijn verontwaardiging ook was, geen enkel kras woord te laten ontvallen, toon en opzet der brochure is wel degelijk kras en scherp.

Wat nu de hoofdzaak betreft, de betrouwbaarheid der inlichtingen aan den Gouverneur verstrekt, daarover kunnen wij ook na aandachtige herlezing der brochure niet oordeelen. De afgetreden Leden zijn voor ons even geloofwaardig als de heer MADURO, maar wat door de eene partij wordt bevestigd, wordt door de andere geloochend. Daarbij komt nog, dat de bewijzen voor „Mijn Wederwoord" hoofdzakelijk steunen op particuliere gesprekken met een of meer leden, of op gezegden in de geheime Raadkamer geuit. Wij bedoelen hiermede niet, dat zij *daarom* minder waar zouden zijn, maar willen eenvoudig constateeren, dat het publiek over de waarde van dit Wederwoord niet kan oordeelen, daar hoofdzakelijk met niet te controleeren bewijzen door een persoon bevestigd wordt, wat door tien anderen werd geloochend, of tegengesproken, wat juist weer door de overigen werd bevestigd.

Of door deze brochure de onverkwikkelijke kwestie ook maar iets is opgehelderd, betwijfelen wij derhalve.

Op het slot der brochure wordt onverdiend de Roomsch Katholieke pers er bij gesleept om ook nog een afstraffing te ontvangen.

Eenigen der Oud-leden hadden namelijk om op te komen tegen een schrijven in *Het Vaderland* van 1 Dec., in *El Imparcial* van 29 Dec. een protest geplaatst. Daarin werd o. a. gezegd: Ofschoon de groote meerderheid der bevolking het met ons eens is, mogen er hier misschien eenige personen gevonden worden, die onze handelwijze afkeuren," etc.

„Hoe is aan die ex-leden die algemeene goedkeuring gebleken?— vraagt de heer MADURO, en verklaart daarentegen. „Velen, althans de meer bezadigde lieden, zien in die ontslagneming een fout.......

Zal die algemeene goedkeuring, waarvan de Ex-leden gewagen, enkel en alleen in de ontboezmingen van de Roomsch Katholieke pers gezocht moeten worden?

Is het den schrijvers niet bekend, dat die pers, in hare Campagne, tegen den tegenwoordigen Gouverneur op touw gezet, munt moest zoeken te slaan uit het incident van de ontslagneming gezamenlijk van elf leden van den Kolonialen Raad, die als motief daartoe opgaven, dat zij verdere samenwerking met het tegenwoordig Bestuur der Kolonie niet mogelijk achtten?"

Het complimentje aan ons adres moeten wij even onderbreken om op adem te kunnen komen.

Rond en klaar, met duidelijke woorden, verklaren eenigen oud-leden, niet in een der bladen der Katholieke Pers, maar in *El Imparcial*, dat de groote meerderheid der bevolking het met hen eens is. Wanneer achtenswaardige burgers zoo iets publiek durven zeggen, zullen zij er ook wel hunne bewijzen voor hebben gehad. En die bewijzen verminderden niet in kracht, omdat de Katholieke Pers het ook met hen eens is. Achter de Katholieke Pers staat een groot deel der bevolking, ook van de meer bezadigde lieden, waarvan zeer velen niet-katholiek zijn. Wat voor reden bestaat er toch om bij de bespreking van het Conflict tusschen Gouverneur en Raad aan de katholieke bladen minder recht toe te kennen, dan aan de niet-katholieke? Behooren wij soms tot de bladen die het minst gelezen worden, of het minst gezag hebben in de Kolonie? Waar-

Feuilleton.

St. Eustatiaansche Ditjes en Datjes.

Iets of wat melancholisch gestemd; (down zeggen ze hier), wat ook 'n iegelijk, den grootsten optimist, wel eens overkomt.

't lust me daarom iets droevigs, iets rillerigs, iets lugubres neer te pennen.

Iets over mageren Hein met ze'n zeis.

Mijn rots is juist 'n geschikt oord om je te verdiepen in 't vergankelijke van al 't menschelijke, om eens je contemplatieve wieken uit te slaan, en 't „hodie mihi, cras tibi" eens danig in je op te nemen, van alle kanten te beschouwen, te verwerken en......'n beter mensch te worden.

Daal 120 voet omlaag, en vermei eenige oogenblikken in onze benedenstad.

Daar stonden lang geleden huizen, waarvan sommige jaarlijks 12.000 pond sterling huur opbrachten. Daar heerschte weelde, men dartelde door 't leven.

En nu?

Weg, alles weg, rijkdom, schatten, huizen, weggevaagd, verdwenen!

Hier en daar 'n bemoste ruïne, vermolmd houtwerk, wat steenen, anders niet. 'n Doodenstad, 'n W. I. Pompeje!

Sic transit gloria mundi.

En boven in ons armzalig. Oranjestadje?

Zoo erg als haar zuster beneden is 't nog niet, maar er behoeft niet heel veel te gebeuren ('n orkaan van heb ik jou daar is genoeg) om ook dit historisch stedeke van 't wereldtooneel te doen verdwijnen.

Maar daarover heb ik 't nu niet. Ik stelde me voor te pennen over 't doodgaan hier op St. Eustatius, 't doodgaan met al ze'n triest-noodzakelijke consequenties.

Elk jaar sterven er hier ± 25 menschen. Op de Engelsche eilanden zijn de doctoren verplicht de ziekte op te geven, waaraan de persoon in kwestie gestorven is. Hier niet.

Voor mij, leek op dat gebied, na te gaan, waaraan de meeste Statianen sterven, is dus 'n onbegonnen werk.

Dr. Lionarons, en met hem doctoren van diverse Hollandsche oorlogsbodems, beweerde indertijd dat bloedarmoe, veroorzaakt door onvoldoende voeding, heel wat menschen hier vroegtijdig ten grave sleept.

Ze eten wel, en in maanden van overvloedigen oogst soms ongepermitteerd veel, maar wat kracht zit er nou in jams en zoete aardappelen? Dat goedje vult, blaast op, maar 'n stevig stuk biefstuk zou wel zooveel intensief succes hebben.

Als de luydjes hier goed ziek worden, dan hebben ze heelemaal geen resistentievermogen; er van door gaan ze naar andere gewesten, voordat men er soms op bedacht is.

Nu we hier 'n dokter hebben, nu is 't al heel gemakkelijk om te weten te komen, of de zieke in gevaar verkeert, ja of neen. Maar vroeger, voor jaren en jaren lang, dan moest je 'r 'n kijk op hebben, en vooral bekend zijn met de Eustatiaansche costuymen.

De armste neger hier op Statius is 'n vierpootig bed rijk, of tenminste iets, wat op zoo'n machien gelijkt.

Is de zieke nog betrekkelijk all right, dan zal niemand hem dat donzig nestje misgunnen, hoe lang hij ook door mogen zieken.

Maar niet zoodra ziet men dat 't misloopt, dat 't eindje nabij is, of 'n bedje wordt op den grond gespreid, en tien tegen een is 't, dat zulks den armen stumper ze'n sterfbed zijn zal. Pastoor of Dominé wacht dan niet langer om ze'n plicht te vervullen.

Nauwelijks is deze vertrokken of van alle kanten dagen belangstellenden op.

't Vunzig kotje is opgevuld met zwaar redeneerende, meêlijdende blikken omlaag werpende menschen. En de arme stervende die daar tusschen al die menschenbeenen door naar 'n beetje versche lucht snakt, zucht nu en dan, en brabbelt van „I am going home", I am going ashore." Toch is er niet de minste angst op ze'n gelaat te lezen. Nergens sterven de menschen zoo gerust als hier.

Ze hebben doorgaans zoo bitter weinig pleizier in dit ondermaansche gehad, en altijd met zooveel ellende geworsteld, dat ze zich verbeelden dat St. Pieter nu al ongeduldig met ze'n sleutels staat te rammelen om hun toch maar zoo gauw mogelijk den hemel binnen te schuiven.

En denk nu niet, dat de belangstelling van vreemd en maag verflauwt als de avond valt. Neen hoor, ze blijven waken, zoo noodig geheel den nacht, wakker gehouden door 't zingen van hymns en bij uitstek sterke koffie.

om heeft onze opinie geen waarde?

Men kan toch wel op zijn vingers natellen, ook al zoude men hier geheel en al vreemdeling wezen en in de dagen der aftreding niet onder de menschen hebben verkeerd, dat de familie- en vriendenkring der 11 ex-leden grooter moet wezen dan van de 2 aangebleven leden. Zoo niet allen uit die kringen het eens waren met de ex-leden, de meerderheid toch zeker wel. Dit schijnt de Heer MADURO toch ook te veronderstellen op bladz. 5 zijner brochure, waar hij uit de nauwe verwantschap tusschen de nieuwe Candidaten en de Ex-leden opmaakt, dat te voorzien was dat de benoeming niet zou worden aangenomen. De waarde dezer gevolgtrekking van den Heer MADURO bespreken wij nu niet, wij wijzen er alleen op. dat ook hij veronderstelt, dat de meeste der familie-leden der 11 ex-leden hun gedrag goedkeurden. Wat van de familie geldt, gaat ook door voor de vrienden.

Waarom zou het derhalve niet waar wezen, dat de groote meerderheid der bevolking hun gedrag goedkeurde, wanneer dit op zich zelf reeds erg aannemelijk is om de uitgebreide relaties dezer elf voorname burgers, en ten overvloede nog uitdrukkelijk door Eenigen van hen publiek wordt verklaard en ook bevestigd door de Katholieke Pers, die toch ook bij machte was een oordeel te vormen?

En wat is er tegen, dat wij zulk een buitengewoon feit als de ontslagname van elf leden, *omdat* zij verdere samenwerking met het tegenwoordig Bestuur onmogelijk achten, releveeren, als een krachtig sprekend bewijs tot staving der juistheid van ons oordeel over den tegenwoordigen toestand in de Kolonie? Het zou toch wel erg dom zijn geweest, als wij, die geheel en al buiten de quaestie stonden, deze ongezochte gelegenheid niet hadden benut om er op te wijzen, dat nu ook door de 't best tot oordeelen bevoegde burgers, de leden van den Raad, de tegenwoordige richting van het bestuur wordt afgekeurd. Sinds wanneer zouden wij verplicht zijn een deugdelijk argument ongebruikt te laten? Wordt ons optreden er misschien wat te sterk door gerechtvaardigd?

Wij nemen er gaarne akte van, dat dit gezamenlijk ontslag van 11 leden door den Heer MADURO *niet* wordt voorgesteld als een uitvloeisel der zoogenaamde Campagne van Katholieke zijde tegen den Gouverneur op touw gezet. Maar hoe of de Voorzitter van den Kolonialen Raad er toe komen kon zich solidair te verklaren met een Socialist en dezelfde hatelijke uitdrukking *Campagne* bezigde, om evenals VAN KOL te spreken alsof er werkelijk zulk een Campagne tegen den Gouverneur bestaat, begrijpen wij niet.

Het feit alleen der ontslagname van 11 leden van den Kolonialen Raad, uit ontevredenheid over het tegenwoordig bestuur, bewijst dat er reeds lang redenen moesten bestaan voor de Pers om op fouten te wijzen bij dat bestuur.

Dat hoofdzakelijk de Katholieke Pers op deze fouten wees, mag men haar toch waarlijk niet tot een misdaad aanrekenen. Wat hadde men wel van de Curaçaosche Pers moeten zeggen, als daar plotseling bekend wordt, dat elf Raadsleden gezamenlijk ontslag hebben genomen, omdat zij niet langer vermeenen samen te kunnen werken met het Bestuur, en geen enkele Courant ooit over een fout van dat Bestuur had gesproken; als alles wat door den Gouverneur wordt gedaan, maar goedgekeurd en geprezen werd en immer gezwegen was over alles wat soms afkeuring verdiende.

Neen, juist die ontslagname is een bewijs, dat er iets niet goed was in de Kolonie, en wijst er op, dat de Pers gedwongen was om dit bekend te maken; juist die ontslagname is het bewijs, dat er geen Campagne bestaat, maar met recht zwart genoemd is, wat zwart was. Wil men toch van een Campagne blijven spreken, dan zou dit veeleer gelden voor hen, die immer òf systematisch verzwegen, wat verkeerd was òf dit immer trachtten goed te praten, al werd het oordeel over den juisten toestand in onze Kolonie daardoor nog zoo krom.

De heer MADURO vraagt verder:

„Welke waarde kunnen de onderteekenaars van de Brochure hechten aan den lof hun gegeven in het artikel van den Amigoe di Curaçao „van den 3den dezer maand, waarin hun protest „kalm en bezadigd" genoemd wordt, waarin de hoop van de redactie wordt uitgedrukt dat de Minister en Kamerleden daardoor in staat gesteld werden een juister oordeel te vormen, meer over eenkomstig recht en waarheid, waarin van deugdelijke documenteering gesproken wordt?

De *parti-pris* straalt zonneklaar uit het artikel van den Amigoe.

Had de redactie, zoo zij een juist oordeel wilde vormen, niet kunnen, niet dienen te onderzoeken of hetgeen door de schrijvers aangevoerd werd, nauwkeurig was, eer zij er toe overging de andere bladen aan te sporen de Brochure onder de bevolking meer bekend te maken?"

Wij begrijpen den heer MADURO niet. Waarom mogen wij niet rondnit zeggen, wat wij meenen.

Zeker, wij vonden het *Protest* kalm en bezadigd. — Ik allesbehalve — zal de heer MADURO antwoorden. Verschil van appreciatie! Als iemand getroffen wordt, doet het gewoonlijk pijn. De heer MADURO voelde zich gegriefd door het *Protest* en zal dit dus noch kalm, noch waardig noemen. Evenzoo zal hij het ons niet kwalijk kunnen nemen, dat wij „Mijn Wederwoord," op onze beurt niet vrijpleiten van scherpte.

Hoe of nu het *parti-pris* zonneklaar uitstraalt uit ons artikel, verklaren wij weder niet in te zien.

Wij hoorden den Minister en hoorden de verdediging der Leden. Wat wordt nog meer geëischt voor een juist oordeel dan hoor en wederhoor, aanklacht en verdediging?

Als wij ons oordeel moesten opschorten totdat telkens de tegenpartij opnieuw gehoord was, dan kwamen wij immers nimmer aan een einde. Men zou altijd moeten wachten, of er soms weer niet iets tegen in werd gebracht, wat natuurlijk ook wederom kon worden tegengesproken, enz.

De Heer MADURO heeft nu weer nieuwe argumenten voorgebracht. Zal men ons nu ook van *parti-pris* beschuldigen, wanneer wij verklaren daarover nog geen juist oordeel uit te kunnen spreken? Wij dienen daartoe immers eerst te weten, zooals de heer MADURO zelf verlangt, „of hetgeen door de(n) schrijver aangevoerd werd, nauwkeurig was"

Misschien dat dan ook langzamerhand wel voor den dag zal komen, wat eigenlijk achter deze zoogenaamde *zelfverdediging* schuilt.

INDISCRETIE.

In de polemiek met Mr. G. PINEDO hebben wij zoo volledig mogelijk geantwoord op het *zakelijke* van zijn betoog; daar hadden wij alleen mede te maken, het overige liet ons geheel en al koud, evenals alles, wat nu weer in *De Vrijmoedige* wordt herhaald.

In het nummer van 22 Febr. ll. wilde de schrijver zich zelf een monument stichten *Ad perpetuam memoriam* zooals hij het noemt. Als het nu mettertijd maar niet blijkt te zijn een kaarten huisje *Perpetuum mobile*, zoo hevig waggelend, dat het ieder oogenblik dreigt in te storten.

Als man van eer meenen wij echter niet te mogen toestaan, dat Mr. PINEDO ons beschuldigt van verregaande indiscretie, omdat wij zeiden, dat het Protest ons aangeboden wat langer gerekt was en wij wel wisten waarom er nu sommige zinsneden, werden uitgelaten. Nu wij eenmaal dat Protest hadden geweigerd, dienden wij er geheel en al over te zwijgen, meent Mr. PINEDO.

Indien Mr. PINEDO zelf het Protest niet gepubliceerd had, zouden wij er zeker voor altijd over gezwegen hebben. Nu hij het zelf openbaar maakte en er bijvoegde, dat wij een dergelijk Protest hadden geweigerd, waren wij volkomen gerechtigd ons te verdedigen, en te verklaren, dat het Protest wat wij geweigerd hadden op sommige punten aanmerkelijk verschilde van het thans openbaar gemaakte. Juist die plaatsen, welke nu weggelaten of veranderd werden, waren voor ons mede een aanleiding om het stuk te weigeren.

En hierbij nemen wij afscheid van deze onverkwikkelijke polemiek.

ST. MARTIN.

Er is hier „rumor i casa."

Daar onlangs van wege het gouvernement een onderzoek is ingesteld naar de waarde der eigendommen, is men algemeen van meening, dat dit een voorbereiding is voor een in te voeren grondbelasting, of een belasting op eigendommen.

Dies is er den 9en Febr. ll. een openbare vergadering belegd, waaraan vertegenwoordigers der volksklasse en nagenoeg alle notabelen van het eiland deelnamen.

Eenigen traden als sprekers op en zetten uiteen, dat een dergelijke belasting voor St. Martin in de gegeven omstandigheden allerverderfelijkst zoude zijn. Bij 't einde der

---

'n Sterfgeval in de buurt is voor iemand die 'n goeie nachtrust danig van noode heeft, altijd iets verschrikkelijks, vooral als er van die amateurs onder de wakers zijn, die denken, door zoo hard mogelijk te bulderbassen de grootste sympathie aan den stervende te bewijzen.

Eindelijk de man heeft 't afgelegd. Eén Statiaan minder op de wereld, één ziel meer in de eeuwigheid! 's morgens kondigt het langzaam kleppen van church- of chapelklok precies 't aantal jaren van den overledene.

Alomme. Klinkt 't: Eén, twee! Zeker die in die dood. Drie vier! Hoe oud zou ie zijn? Vijf, zes!

Hou toch je babbel! Zeven, acht, etc. etc.

Tegen 'n uur of 8 ziet men 3 busy menschen door de straten scharrelen, No. 1 met witte handschoenen, No. 2 met 'n paar planken, No. 3 met 'n schop.

Doodbidder, doodkistenmaker, grafdelver. De een ze'n dood, is de ander ze'n brood.

Bij 't rondzeggen van 'n sjieken doode heeft de man 'n wit dasje om ze'n gutta-percha boordje en 'n geschreven bekendmaking in ze'n geganteerde rechtsche.

Bij 't heengaan van 'n lid van de sjofele gemeente, totale absentie van 'n kraai, dan moet je zelf op informatie tijgen om te weten, wanneer de arme slokker er onder gestopt zal worden.

't Papiertje vermeldt 't uur 3 voor de begrafenis.

Ga niet vóór 5 als ge geraden wilt worden, ge hebt dan nog tijd genoeg om bewonderende blikken te werpen op tal van gekleede jassen en hooge hoeden.

De tijd dat de een de snijtafel van den high-life tailor, de ander 't atelier van den hatter-out fitter verliet, ligt in 't nevelzwart verleden gehuld.

Van alle mogelijke kennissen zijn stoelen geleend. In huis en in den yard allemaal zittende, peinzende menschen.

Mannen zijn bezig handdoeken aan mekaar te knoopen.

Binnen hoort men gezang, gesnik, gegil.

Eindelijk! 't is 2½ uur over tijd, (iets voor 'n hollander om tureluursch te worden) de stoet zet zich in beweging.

Geen draagbaar zijn we hier rijk. Hangende in stijf gestreken handdoeken wordt de doodkist door zwoegende mannen naar 't kerkhof gezeuld.

De dragers hebben 'n witten band om hun hoed, en transpireeren verVaarlijk. Twee vrouwen met stoelen loopen met gewichtige gezichten vóór 't lijk, bij 't nu en dan stoppen, worden de stoelen handig onder de kist geschoven. Eindelijk is een van onze 6, zegge ZES, kerkhoven bereikt.

Ná 'n kwartier is alles afgeloopen. Sigaren (onze befaamde Bovenwindsche Long Toms) worden aangestoken men trekt huiswaarts, en de mooie jas gaat weer den koffer in, totdat er weer 's 'n Statiaan dood gaat.

Wie weet, of 't de drager van die mooie jas niet is?

En als 't dan donker wordt, dan zijn alle menschen hier bang.

Voor geen geld van de wereld zal men dan, vooral het jonge geslacht, 'n neus buiten de deur steken. De pas begravene waart immers rond, verschijnt en verkoopt veel wijsheid.

Zoo zegt men tenminste, en dat duurt soms drie dagen lang.

Pas vooral op 's avonds geen kik te geven, als ge je naam hoort roepen, want dat is de geest, de spirit, die je in 't ootje neemt.

***

Zeer gevoegelijk zou ik hier basta kunnen zeggen, want vergeet niet, ik voel me „down", dus totale absentie van ideeëigheid in 't leveren van Amigoe-copie.

Toch nog 'n paar woordjes.

Zoo juist pende ik, dat we hier 6 kerkhoven rijk zijn. Dat is waar, nog een van onze glories uit den goeden ouden tijd.

Waar 'n mensch al niet trotsch op kan zijn.

Old Church burial ground is dezer dagen door 't gouvernement eens degelijk onder handen genomen, schoongemaakt, en vele verrasingen heeft deez' schoonmaak gebaard.

Ik ben op 'n warmen achtermiddag er eens heen geklepperd en 't dacht me interessant, zoo niet nuttig, 'n paar van, die grafschriften aan de vergetelheid te ontrukken.

Men vindt er Epitaphen in 't Hollandsch, Engelsch en Fransch:

Ziehier een uit vele:

Hier legt begraven
de Heer Lucas Jacobsen
gewesen commandeur van het eyland
St. Eustatius
oud zijnde 61 jaaren, overleden op
den 17den Sept. 1686
Syn ziele leeft bij Godt
Wijl 't lichaem rust in d' aerde
En sijn gedachtenis blijft
Bij het volck in waerde.

'n ander:

Sacré á la Memoire
de Laurent Degout
natif de Parchasse Diocèsse Dauch
Province de Caxogne et Royaume
de France.
Qui quitta ce monde sublunaire pour
une immortalité glorieuse
á l'age de 58 ans, le 8 jour de
Janvier 1817.
Il était sincère á ses amis. Bienfaiteur
liberal aux indigens. Pére tendre et
affectionné, et Maitre indulgent.
Dans son vivant aimé de tous et Mourant regretté universelement.
Lecteur.
Imitéz ses vertues et vous assurez
une felicité eternelle.

Nog 'n paar?

Neen hoor, men zou mij vandaag, hypochondrisch mensch, van bladvulling verdenken.

„Imitéz ses vertus" etc.

Ja, ja, denk er maar 's aan. „Hodie mihi cras tibi", wat in goed Hollandsch zeggen wil.

Vandaag heb ik m'n rekening en verwoording bij den grooten Meester ingediend, morgen is het uw beurt.

Als alle menschen, daar 's 'n beetje meer over dachten, wat zou 't 'n heele andere wereld zijn.

JAN PAUL.

St. Eustatius, 15 Febr. '06.

vergadering, die overigens een zeer kalm verloop had, werd een motie aangenomen om een petitie aan H. M. de Koningin op te zenden om een dergelijke taxatie niet in de nieuwe regeling der belasting op te nemen.

Alhoewel een ieder gaarne protesteert tegen welke soort van belasting ook, geloof ik toch niet, dat een dergelijke natuurlijke weerzin hier aan de alarmklok heeft getrokken.

Immers zou men dan ook wel geprotesteerd hebben tegen de inkomstenbelasting. Dit is niet alleen niet gebeurd, maar zelfs waren de ingezetenen bereid om daartoe mede te werken, toen uit hun midden mannen gekozen werden ter vorming van den raad van Beroep en de Commissie van aanslag.

De querellen zijn, mijns bedunkens, wel gegrond.

Elke nieuwe last, de *geheele* bevolking opgelegd, kan niet anders dan onze economische toestanden schaden.

Onze toch al vlottende bevolking zal er geen been in vinden om haar huis haar huis te laten en haar grond haar grond, en zich waar dan ook te gaan vestigen.

Sto. Domingo, al is het trekken daarheen ietwat bemoeilijkt, blijft openstaan; insgelijks Cayenne, en niet te vergeten het groote Amerika, waarheen nu reeds de trek grooter is dan ooit te voren.

Een uiting van de volksmeening, als bovengemelde is, valt dus volstrekt niet af te keuren. Maar......zal 't helpen?

G.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Vaarwel!

De volgende week zal de Zeereerw. Pater V. M. ZWIJSEN, Rector van het Colegio „Santo Tomás” en redacteur van *La Cruz*, in gezelschap van den Eerw. frater GAUDENTIUS, zich naar Holland begeven om het Kapittel der Congregatie te Tilburg bij te wonen.

Wij wenschen onzen geachten Collega en zijn Eerw. metgezel een voorspoedige reis en hopen, dat hij weer spoedig in ons midden moge terugkeeren.

Stoomverbinding.

Wij lazen in een schrijven gericht aan *De Vrijmoedige* van 22 Febr. ll. het volgende:

„Als het gerucht, dat de „Christiansted” na Juni a. s. niet meer als mailstoomboot zal aanblijven, waarheid bevat, zal het ons allen hier spijten. Er is nu eene geregelde verbinding. 't Zou treurig zijn, terug te moeten naar het oude systeem. 't Zou wenschelijk zijn, nog eens een jaartje te probeeren. Alle begin is moeilijk!”

Ook op Aruba en Bonaire werd meermalen de vrees geuit voor het verlies der stoomverbinding. Onze Collega *La Cruz* was herhaaldelijk de tolk dezer uitingen.

Zou het Gouvernement in de onmogelijkheid verkeeren om een stoomverbinding in stand te houden tusschen de eilanden? Zouden de kosten ieder jaar te hoog loopen? Wij gelooven het niet. Langzamerhand zal het verkeer, en dientengevolge later ook de vracht, toenemen. De vorige maand gaven wij aan hoe aardig zich het passagiersverkeer tusschen de eilanden reeds begint te ontwikkelen.

Ook ditmaal was het vrij levendig.

Naar Aruba	1	passagier.	
Van „	6	passagiers.	
Naar Bonaire	7	„	
Van „	3	„	en 1 fam.
Naar St. Tomas	2	„	
Van „	1	passagier.	
Naar Aruba	2	„	en 1 fam.
Vrn „	9	„	
Naar Bonaire	1	„	
Van „	3	„	

Vergeten wij niet, dat *El Diario* geen opgave doet van het passagiersverkeer tusschen de Bovenwindsche eilanden.

Over een paar jaar zijn de bewoners der verschillende eilanden gewoon geworden meer hun goederen te betrekken uit Curaçao of via Curaçao van Europa of Amerika en gevoelen zij langzamerhand een trek om ook eens iets meer van de wereld te zien. Onze eilandbewoners zijn het reizen per stoomboot niet gewoon. Eeuwen lang bleven die eilanden afgesloten van het wereldverkeer. Niet op eens zal daar nu het volle leven ontwaken.

Een jaar proeftijd dunkt ons veel te kort om de handelsrelaties tusschen en op de verschillende eilanden te veranderen. Laat men beginnen met nog voor een tweede proefjaar zich te verbinden men zal dan reeds vrij zeker kunnen zien, dat het op den duur wel mogelijk wezen zal een stoomverbinding tusschen onze eilanden te onderhouden.

De eenige reden waarom de stoomverbindig zou moeten vervallen zal wel wezen de hooge subsidie welke het Gouvernement moet bijpassen. Maar dat de verbinding geregelder, gemakkelijker en sneller geschiedt is toch ook eenig geld waard.

Misschien zouden er nog eenige uitgaven vermeden kunnen worden, indien de Christiansted niet twee afzonderlijke reizen naar Bonaire maakte, doch slechts een, en, in plaats van de tweede afzonderlijke reis, dit eiland ook aan deed op heen — en terugreis naar en van de Boven windsche eilanden. De beste stuurlui staan echter aan wal, maar wij meenden het ideetje toch te moeten opwerpen.

Koloniale Post-Spaarbank.

Januari zette goed in; ruim *f* 3000 over in kas.

Willemstad.	*f* 2,533,24½	940,28
2e district	*f* 16;25	—
3e „	22	20
4e „	2	4
5e „	0	—
Kralendijk, Bonaire	78,93	230,40
Rincon „	1	—
Oranjestad Aruba	207,05	89,87
Philipsburg St. M.	1,136,25	62,50
Oranjestad St. Eust.	301,30½	—
Bottom Saba	186,50	12,50

Muziek.

Dat ons volk toch werkelijk wel gevoel heeft voor mooie muziek bleek wederom Woensdagavond. De militaire kapel gaf een uitvoering in 't Paviljoen Wilhelmina op het Molenplein, welk concert wederom dankbaar door een groot publiek werd bijgewoond. Plotseling werden wij blijde verrast door een solo van de Picolo. Aanstonds dachten wij: wat zal het publiek nu daarvan zeggen? Zou dat ook daar in den smaak vallen?

Maar gelukkig de kundige virtuoos oogstte een levendig applaus in, en nu geen verwarde kreten, en uitroepen, naar hij kreeg echt klappen, wat in de beschaafde wereld nu eenmaal voor beschaafd applaus geldt.

Wij wenschen den Kapelmeester en zijne Kapel van harte geluk met dit zoo prachtig veroverd succès.

Kol. Raad.

De Heeren ED. S. LANSBERG en A. G. STATIUS MULLER zijn rapporteurs van den nieuwen Raad.

Hun *Voorloopig Verslag* over het Ontwerp tot wijziging van de bepalingen omtrent de vestiging binnen de Kolonie is reeds verschenen. Behalve eenige kleine redactie-wijzigingen, stellen zij een overgansbepaling voor opdat zij, die op het tijdstip waarop deze verordening in werking treedt in de kolonie gevestigd zijn, die vestiging behouden, totdat zij die volgens deze verordening verliezen.

Vervolgens wenschen zij ook, dat de termijn van drie jaren, aan vreemdelingen gesteld, voordat zij als gevestigd worden beschouwd, zal verlengd worden tot vijf jaren, te meer daar zij, volgens de voorgestelde verordening zich zonder vergunning van het Bestuur in de kolonie kan vestigen.

LA

EMULSIÓN DE SCOTT

¿Por qué maltratar el estómago exigiéndole la digestión del aceite de hígado de bacalao simple, cuando se puede tomar en la EMULSION DE SCOTT el mismo aceite ya digerido en parte y listo para su inmediata absorción por la sangre?

Se parece á la leche y es casi tan fácil de tomar.

Lo primero que se advierte es un aumento de fuerza y más energía vital.

Cuando hay pérdida de carnes, palidez, debilidad y depresión de la vitalidad, aceite de hígado de bacalao é hipofosfitos es lo que se necesita. Cualquier buen facultativo os lo dirá, agregando que la EMULSION DE SCOTT es lo que necesitáis.

El aceite de hígado de bacalao es un alimento asimilable, á la vez que una excelente medicina. Los hipofosfitos dan vigor y fuerza al cerebro y los nervios, y combinados, como lo están, con el aceite de hígado de bacalao, hacen de la EMULSION DE SCOTT un remedio de un valor incalculable como productor de carnes.

SCOTT & BOWNE, Químicos, New York.

De venta en las Boticas.

Exíjase la legítima de Scott con el envoltorio completo en que aparece la contraseña del pescador que lleva sobre los hombros un gran bacalao.

Ook ontvingen wij in dank een Ontwerp-Verordening tot wijziging etc. in de organisatie van de politiemacht in de kolonie Curaçao.

Aangezien marechausseés in den regel veel beter voldoen dan veldwachters en er op de bij de Wet goedgekeurde begrooting voor dit jaar een bedrag is uitgetrokken om in plaats van vier veldwachters vier marechausseés bij het politiekorps te kunnen aanstellen, is het noodig het artikel, der verordening, waarbij de sterkte van de brigade is geregeld, te wijzigen.

Ardappelen.

Voor eenige jaren werden jaarlijks van Saba ± 1000 ton aardappelen uitgevoerd, tegenwoordig slechts ± 250 ton.

Deze sterke achteruitgang moet worden toegeschreven aan de concurrentie der hollandsche en amerikaansche aardappelen die tegenwoordig zoo veelvuldig worden ingevoerd.

Iedere liefhebber van aardappelen zal echter moeten toegeven, dat de versche aardappeltjes van Saba, bijna zoo smakelijk als hollandsche duin-aardappelen, zeker in deze maanden veel beter zijn dan de oude van Holland of Amerika, die al heel spoedig er onooglijk beginnen uit te zien en waarvan een groot gedeelte reeds moet worden weggesneden.

Zoude het derhalve geen aanbeveling verdienen in deze maanden Sabaneesche aardappelen te gebruiken. Maar dan moeten de kooplieden beginnen met gedurende deze maanden minder aardappelen op te doen uit Amerika of Holland en meer van Saba. Wanneer men daar de overtuiging heeft, dat de berg-aardappel van Saba goed verkocht kunnen worden, wanneer er voortdurend naar gevraagd wordt, zullen er wel meer aardappelen gepoot worden. Alleen op deze wijze zal het mogelijk wezen om de eens bloeiende cultuur in stand te houden.

Zou de *Curaçaosche Maatschappij* op een of andere wijze deze reeds bestaande cultuur niet wat meer kunnen opwerken?

Hoedenindustrie.

We zijn al weder een stap verder gekomen. Eerstdaags zal er een tweede lokaal van de oude Pastorie aan de Overzijde in gereedheid worden gebracht om aldaar aan de besten der vlechtsters gelegenheid te geven meer op eigen wieken te drijven en niet zoo onder voortdurend toezicht der meesteressen te arbeiden. Te gelijkertijd komt er ook weer plaats open voor nieuwe leerlingen, zoodat nu ± 60 personen den cursus geregeld kunnen bijwonen.

Dat deze maatregel om ook de beste vlechtsters nog onder toezicht te houden en niet als volleerd naar huis te zenden, noodzakelijk was, bleek, helaas, uit het feit, dat door sommigen de tweede hoed minder fijn gemaakt werd dan de eerste. De vaste hand is er nog niet. Ook zal het noodzakelijk worden een schifting te houden en hen, die door te geringe vorderingen blijk geven geen geen geschikte fijn-vlechtsters te kunnen worden, eenvoudig naar huis te sturen. Nu, er zijn gelukkig ook grovere hoeden in overvloed te maken, zoodat er ook voor deze gewone vlechtsters nog wel geld te verdienen valt.

De „Maatschappij” stuurde verder eenige monsters naar Holland, Engeland, Parijs en Barbados, om aan de industrie meer geregelde afnemers te verzekeren.

Tot onze spijt hebben wij gehoord, dat er weer klachten zijn ingekomen over de slechte afwerking der gewone hoeden. Of ook nu zooals vroeger is geschied, eenige kisten met hoeden naar Curaçao zijn teruggezonden, weten wij echter niet. Maar het zou erg genoeg wezen, als er meermalen klachten inkomen over ons fabrikaat. Dat de opkoopers nu toch eens inzien, dat zij werkelijk zich zelven benadeelen, door slecht gewerkte hoeden op te koopen, of is dit bij vergissing geschied, dan mogen ze nooit verzonden worden. Dat knoeien bederft de markt van onze aloë, divi-divi, oranjeschillen en zal nu ook verdere uitbreiding der hoeden-industrie onmogelijk maken. Dat men slechte hoeden slecht betale en als slecht verzende, maar ze nimmer tusschen goed afgewerkte hoeden inpakke en verzende.

A. N. V.

Woensdagvond had op de bovenzaal der Societeit „De Gezelligheid” de jaarlijksche algemeene vergadering plaats der Groep „Nederlandsche Antillen.” De vergadering werd vereerd door de tegenwoordigheid van den Gouverneur, en werd bijgewoond door ± 20 leden. Wegens ziekte was de Voorzitter J. P. E GAERSTE verhinderd en werd de vergadering geleid door den Ondervoorzitter Pater R. J. C. WAHLEN. Nadat de vergadering geopend was, de H. E. G. Heer Gouverneur en de aanwezige Leden welkom waren geheeten, drukte de wn. Voorzitter zijn spijt uit over de geringe op-

komst. Spreker twijfelde wel niet aan de sympathie der afwezige leden, die door hun toetreden tot het A. N. Verbond daarvan blijk hadden gegeven, maar had toch gaarne gezien, dat zij ook door de vergadering bij te wonen blijk hadden gegeven van hun belangstelling. De aanwezigen waren derhalve dubbel welkom, en hun werd dank betuigd voor hun trouwe opkomst. Bij deze eerste jaarvergadering moest in 't openbaar een woord van dank worden gebracht aan den secretaris, Luitenant SNIJDERS, die zich zoo buitengewoon veel moeite had gegeven om de Curaçaosche groep op te richten. Hulde en dank moest ook gebracht aan de pioniers van het A. N. V. in onze kolonie, aan die heeren, die reeds leden waren van het Verbond, voor dat onze Groep werd opgericht. Niet aaneengesloten in een groep, maar verspreid over verschillende eilanden, was hun werkkracht gering, hun werkkring beperkt. Het jaarverslag, zoo aanstonds door den Secretaris voor te lezen, zou getuigen, hoe er thans gewerkt was, reeds in het eerste jaar van het bestaan eener Groep. Zoo iets hadden de afzonderlijke leden nimmer tot stand kunnen brengen.

De eigen geschiedenis van het A. N. V. in onze kolonie bewijst derhalve hoe hoogst nuttig het bestaan eener aaneengesloten Groep is en wat een verdienstelijk werk de heer SNIJDERS verrichtte de verspreide leden te vereenigen en nieuwe leden aan te werven. Moge in onze kolonie een ieder, die sympathie gevoelt voor het stamverbond zich aansluiten bij onze Groep.

Nadat de Notulen der vorige jaarlijksche Vergadering waren voorgelezen en goedgekeurd, werd door den wn. Voorzitter een Commissie benoemd om de rekening en verantwoordiging van den Secretaris na te zien en verslag van hun bevinding uit te brengen.

Als leden dezer Commissie werden benoemd de Heeren H. J. COHEN HENRIQUEZ, ROBERTO DE LANNOY en H. MICHELSEN.

Daarna las de Secretaris zijn jaarverslag voor, dat later in *Neerlandia* zal verschijnen. Wij zullen er derhalve nu niets van bekend maken, maar willen wel erkennen, dat het oprecht woord van warmen dank den Heer SNIJDERS door den wn. Voorzitter, namens het Bestuur en de Leden der Groep gebracht ten volle was verdiend.

Voor dat de vergadering zou worden gesloten, vroeg de H. E. G. Heer Gouverneur het woord om zich aan te sluiten bij het woord van dank aan den ijverigen Secretaris gebracht en den wensch uit te spreken, dat het Algemeen Nederlandsch Verbond ook in onze Kolonie moge groeien en bloeien. De Groep Nederlandsche Antillen zou immer kunnen rekenen op de volle sympathie en steun van Z. H. E. G.

De wn. Voorzitter bedankte den Gouverneur voor zijn vereerende tegenwoordigheid en de gulle heilwenschen voor uitbreiding en bloei der Groep geuit, sprak de hoop uit dat de Voorzitter, de heer J. P. GAERSTE, spoedig en algeheel moge herstellen en sloot de Vergadering.

Buitenland.

FRANKRIJK en VENEZUELA.

In antwoord op het gemeenschappelijk protest door de mogendheden ingediend bij de regeering van Venezuela wegens de behandeling van den Franschen zaakgelastigde Taigny, heeft genoemde regeering verklaard bij hare houding te zullen blijven volharden.

Naar de „Temps" verneemt, zal de Fransche regeering om Venezuela te straffen, beslag leggen op het eiland Margarita. De Vereenigde Staten hebben geen bezwaar tegen dezen maatregel, die den Venezolaanschen handel groot nadeel zal toebrengen.

Ingezonden Mededeeling.

CURAÇAOSCH COMITÉ

Ter inzameling van gelden tot ondersteuning van de slachtoffers der Russische Troebelen.

L. S.

Onder hartelijke dankbetuiging aan allen die hebben bijgedragen tot bovenomschreven doel, maken ondergeteekenden hierbij, namens het Comité voornoemd, bekend dat de opbrengst der gehouden geldinzameling bedragen heeft de som van *f* 1763.

Namens het Comité voornoemd,

D. I. QUERIDO,
Voorzitter.

G. PINEDO,
Secretaris.

Advertentien.

ZITTING

VAN DEN

Kolonialen Raad

op Dinsdag, den 27n. Febr. 1906 des avonds te 7½ uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERP:

1°. Ingekomen stukken;
2°. Een ontwerp-verordening, houdende bepalingen omtrent vestiging binnen de kolonie Curaçao, in den zin van het Reglement op het Beleid der Regeering;
3°. Een ontwerp-verordening ter uitvoering van art. 7, lid 2, van vorengemeld Reglement.

De Gouvernements-Secretaris,
Griffier van den Raad,
J. F. HAALJEN.

HIERMEDE vervullen wij den treurigen plicht kennis te geven, dat het den Almachtige behaagd heeft, na een kortstondige ziekte, tot zich te roepen, onzen innig geliefden Echtgenoot, Vader, Broeder, Behuwdbroeder en Oom.

ESPERIDION RUIZ.

in den ouderdom van ruim 52 jaren, tijdig voorzien van de Genademiddelen der H. Kerk.

Wij bevelen den dierbaren overledene aan in Uwe godvruchtige gebeden.

De Wed. ESP. RUIZ—DE VEER.
Namens de familie.

Aruba 19 Febr. 1906.

Onzen hartelijken dank voor de vele bewijzen van deelneming bij de ziekte en het overlijden van onzen zoo innig geliefden Echtgenoot, Vader, Broeder, Behuwdbroeder en Oom.

Wed. ESP. RUIZ—DE VEER.
Namens de familie.

Aruba 20 Febr. 1906.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar-* en *Beleenbank* van den 2[den] September 1904 t|m 10 Februari 1905, onder N°. 2164 S t|mN°. 10000 S, zal plaats hebben op DONDERDAG den 8sten Maart en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 21sten Feb. 1906.

De Voorzitter.
A. JESURUN.

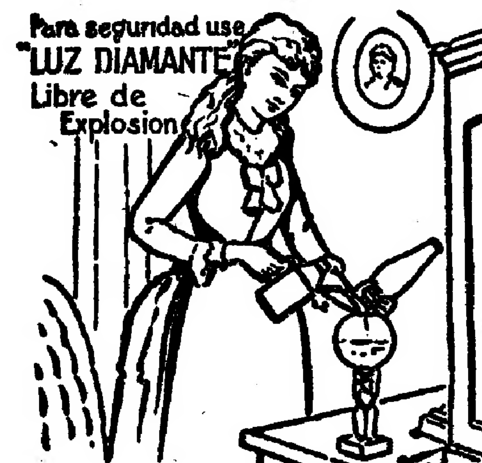
ATTENTIE!

Ondergeteekende, praktizijn bij het Hof van Justitie, neemt hierbij de vrijheid het geëerd publiek zijne diensten als zoodanig aan te bieden.

Kantoor: Heerenstraat huis N°. 24. Geopend van 8—2.

J. L. C. MONSANTO

LONGMAN & MARTINEZ
NEW YORK, U. S. A.
De Venta Por Las Ferreter...
Almacenes de ...

LA DICHA EN EL HOGAR.

Elixir de Capuchino,

PREPARADO POR

H. SUELS,

Miembro de la Facultad Médica de los EE. UU. de Venezuela,
Premiado con medalla de oro en la Exposición Industrial de Valencia, (Carabobo) 1901 y Universal de St. Luis, EE. UU. de América 1904.

Para la completa curación de:

La anemia, abatimiento, vértigos, languidez, palpitaciones, color pálido, extenuación, empobrecimiento de la sangre, etc, etc. etc.

Agentes en Curazao,
DE LANNOY & C[a].
OTRABANDA,
BOTICA CENTRAL.

De Heer J. S. Joubert

heeft de eer het Publiek mede te deelen, dat er weer

MELK

te verkrijgen zal zijn van de Plantage Wacao. Hij verzoekt beleefdelijk hem opgave te doen van de verlangde hoeveelheid.

DE ECHTE CURAÇAO-LIKEUR

GEDISTILLEERD DOOR

JOUBERT & Co.

van uitgezochte, versche *Curaçaosche* Oranjeschillen. Bekroond met 1sten Prijs, de Zilveren medaille, op de Koloniale Tentoonstelling, Mei 1904

Te verkrijgen in de
Botica Nacional
Otrabanda.

Manufacturers Life Insurance Company of Canada.

Deze Levensverzekeringmaatschappij, die door de regeering van Canada gewaarborgd is, biedt haren verzekerden het billijkste stelsel van polissen, waaraan meer voordeelen en voorrechten verbonden zijn, dan die van eenig andere Maatschappij, die haren werkkring in Noord-Midden-of Zuid-Amerika heeft.

Zij geeft alle soorten van polissen uit met en zonder beperkingen, *nietvervalbare*, van levens-, uitzet-, tontine-, pensioen- en andere verzekering.

Het bedrag van min of meer een dollar Amerikaansch Goud per week strekt, om de premie eener dotale polis te betalen, die den verzekerde $ 1000 met de overwinsten binnen den termijn van 20 jaar geeft zoo hij in leven blijft, welk bedrag, mocht hij vóór dien tijd komen te sterven, aan zijne familie onmiddelijk uitbetaald wordt.

Voor nadere informaties wende men zich tot

J & D. JESURUN,
agenten-generaal.

JOSEPH M. MAAL

eigenaar en

EDGAR A. HOLMES

belast met de ontginning en den uitvoer van mineralen etc., die zich in de gronden van Fuik, Oostpunt en Duivelsklip bevinden, laten het publiek weten, dat het aan niemand geoorloofd is zich op deze gronden te begeven zonder verlof van een der ondergeteekenden.

Scherp toezicht zal er zoowel des nachts als over dag worden gehouden om dit verbod te handhaven.

Curaçao, 2 Feb. 1906.

J. M. MAAL.
E. A. HOLMES.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nueve sus trabajos a sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:
De 8 A. M.—4 P. M.

„HET HERT."

Drinkt steeds het heerlijke Lans' export Bier „Het Hert"; het heeft een zuiveren en aangenamen smaak en is het meest geschikte Bier voor ons warm klimaat, dewijl het zeer weinig alcohol bevat.

Agenten voor Curaçao,
DE LANNOY & C°.
Agentes.

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO